

DEL CAP DE CREUS A CADAQUÉS

Alt Empordà

Per camins de ronda

Distància	15,2 km
Desnivell acumulat	450 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	1 de gener de 2017
Cartografia	Editorial Alpina. Cap de Creus (1:25000)
Punts per a GPS	https://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=16052897

Anar del Cap de Creus a Cadaqués seguint, fins on sigui possible, la línia costanera per camins de ronda és un itinerari tant interessant com difícil. No pas tècnicament —a penes ens caldrà ajudar-nos amb les mans— però son tants els camins, corriols, tiranys,... que trobarem que és fàcil no encertar el correcte. A més, en bona part no estan senyalitzats. Resultaria en debades intentar descriure'ls tots.

En aquesta ressenya ens limitarem a informar d'algunes de les alternatives i dreces que podem prendre. Per tant és un itinerari que podem fer-nos «a mida» en funció de la nostra disponibilitat de temps o ganes de caminar.

Ara be: l'espectacle paga la pena i un cop més es confirma aquella dita que no cal fer cim per gaudir a pleret de la natura.

Accés

Al Cap de Creus s'hi accedeix des de Cadaqués per una estreta carretera enquitranada.

Far del Cap de Creus (79m)

Retornem per la carretera d'accés i al segon revolt prenem a mà dreta una pista tancada per un cademat. Sortim a un mirador sobre cala Culip on prenem a mà dreta (E) un sender senyalitzat corresponent a l'itinerari 15 del Parc. Pel camí podem albirar la cala d'es Camallerís (o Camallerús) i el Racó de sa Claveguera.

A la cruïlla anem a l'esquerra, seguint els senyals del GR 11 (transpirinenc) fins a la Punta del Cap de Creus. Retornem a la cruïlla i prenem el ramal de l'esquerra per baixar a la cova de s'Infern.

De la cova continuem camí (W) fins a cala Jugadora tot passant per la Fredosa.

Si volem estalviar-nos aquest tram pel sector més oriental del Cap de Creus, des del far podem seguir el GR 11 i baixar directament a cala Jugadora.

Cala Jugadora (13m)

Hi conflueixen el GR 11 i el camí antic a Cap de Creus. Seguim aquest darrer, ben conservat, entre parets de pedra seca i feixes marginades. Acaba sobre la pista d'accés a cala de Guillota, que prenem a mà esquerra (hi ha un rètol indicador). Continuem per una altra a mà dreta que deixem abans de l'accés a una finca, per un corriol també a mà dreta i pel que baixem resseguint una torrentera fins a la platja.

Cala de Guillota

Petita platja codolosa. El camí s'enfila per l'altre cap i continua (W) proper a la línia costanera. Ens cal estar atents a deixar-lo per prendre un sender poc evident a mà esquerra que mena a la platja de Sant Lluís (1). Si ens passem aquest camí, encara en trobarem un altre poc més endavant que baixa directament a la platja.

De la platja de Sant Lluís continuem camí fins a les envistes d'una caseta entre pins i oliveres on, poc abans d'arribar-hi, trobem una bifurcació i anem a l'esquerra (2).

Continuem per sota la caseta, revoltem una punta i sortim a la platja des Jonquet.

(1) Si continuem pel camí més evident i fressat sortirem a la carretera. Seguint-la uns 180 m, podem prendre un camí paral·lel que ens mena a un dels

carrers d'accés a la urbanització de s'Alqueria. És una drecera, alternativa al pas per la cala des Jonquet.

- (2) Per la dreta sortiríem a la pista d'accés a aquesta finca i d'allí a la carretera per continuar de la forma que s'explica en el punt anterior.

Platja des Jonquet

Aquí comença un tram de camí de ronda poc clar on ens caldrà estar ben atents per no perdre'l. Podem saltar-nos-el fent drecera a costa de renunciar al pas pel cap d'en Roig (1).

Si decidim continuar ens cal enfilem-nos per entremig de dues roques. Una de llisa a la dreta i l'altre erosionada, fins a un arbre on el camí ja és més definit. Passem als peus d'una barraca de pescadors. Poc més endavant, revoltant una torrentera anem a passar al peu d'un xalet i continuem per l'altre vessant de la cala fins que, més endavant, el camí ja és ben fressat.

- (1) Per a això tenim tres opcions: una és pel camí d'accés a la platja que mena al paral·lel a la carretera que hem comentat abans. Una altra, passada una barraca, prendre un corriol que surt a la urbanització de s'Alqueria. La tercera, al peu del xalet prendre un camí a mà dreta que hi passa pel costat i també surt a la urbanització.

Cap d'en Roig (30m)

Continuem per bon camí fins a la punta de s'Alqueria i entrem a la urbanització. Baixem a la platja de s'Alqueria Petita (o d'en Ballesta) i continuem per carrers pavimentats fins a la badia de Portlligat.

Portlligat

A l'altre cap de la platja, ens enfilem per les escales per pujar a l'avinguda d'accés, que porta el nom de Salvador Dalí, i la seguim (esquerra) fins a l'ermita de Sant Baldiri (1) on fem una colzada a l'esquerra i continuem per una altra avinguda, entre l'ermita i una explanada. Cent-noranta metres més enllà prenem el camí des molí d'en Gay a mà esquerra que, en fort pendent, ens enfila fins al turó on hi ha el molí.

- (1) Podem fer drecera prenent el camí que voreja la costa des de l'embarcador de Portlligat fins a la platja des Calders. Si pretenem escurçar-ho encara més, prenem un carrer a l'altra banda de l'explanada i en poca estona baixarem a la platja Gran de Cadaqués.

Molí d'en Gay (48m)

Antic molí de vent dins la finca de son Herrera, situat sobre un turó que domina la badia i l'illa de Portlligat.

Baixem a la platja des Calders i la creuem (1) per enfilem-nos per l'altre costat fins a sortir a un carrer que seguim a mà esquerra, revoltant entremig dels carrers d'una urbanització.

- (1) És més aconsellable seguir recte, deixant la platja a mà esquerra, per anar a sortir directament a la platja des Caials.

Platja des Caials

A partir d'aquí anirem resseguint arran de costa les platges i puntes de s'Oliguera i el marge llevantí de la badia de Cadaqués fins a la seva platja Gran.

Platja Gran de Cadaqués

L'origen del topònim de Cadaqués és «cap de quers». Documentada d'ençà el 1030, és la vila més oriental de Catalunya i la Península Ibèrica.

El tradicional aïllament —la carretera d'accés no va construir-se fins a primeries del segle XX— entre muntanyes i cara al mar, ha permès que la parla cadaquesenca mantingui ben vives unes característiques diferencials, la més destacada de les quals és el parlar salat.